

Bryssel den 22 juni 2023
(OR. en, de)

Interinstitutionellt ärende:
2018/0108(COD)

10482/23
ADD 1 REV 2

CODEC 1093
CYBER 156
JAI 830
COPEN 205
ENFOPOL 292
TELECOM 195
EJUSTICE 25
MI 511
DATAPROTECT 164

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Utkast till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden (första behandlingen) – Antagande av lagstiftningsakten = Uttalanden

Uttalande från Tyskland

1. Den tyska förbundsregeringen samtycker till den slutliga versionen av förordningen om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden (nedan kallad *förordningen*), eftersom den skapar en välbehövlig verktygslåda som gör det möjligt att på ett effektivare sätt bekämpa brott som begås med hjälp av digitala medier.

2. Samtidigt beklagar förbundsregeringen att skälen inte är tillräckligt tydliga när det gäller hanteringen av vägransgrunderna. Rättsstatsprincipen ålägger den myndighet som mottar en anmälan två skyldigheter: Den ska å ena sidan bedöma de europeiska utlämnandeorder som den mottagit och, å andra sidan, åberopa de vägransgrunder som avses i artikel 12 och som skyddar enskilda personers rättigheter, om de relevanta villkoren är uppfyllda. Det bör i synnerhet inte längre finnas utrymme för skönsmässig bedömning om villkoren är uppfyllda för den fortfarande mycket snäva vägransgrund som bygger på de grundläggande rättigheterna. I detta sammanhang hade det varit lämpligt med en tydligare formulering av skäl 62 och följande skäl.
3. Med hänsyn till rättsstatsprincipen är det dessutom viktigt att det finns ett rättsligt skydd inte bara mot utlämnandeorder och i den utfärdande staten, utan även mot bevarandeorder och i den verkställande staten. Förbundsregeringen beklagar att artikel 18 endast uttryckligen reglerar de två första aspekterna av rättsligt skydd, men anser att ordalydelsen möjliggör ett omfattande rättsligt skydd.
4. Slutligen anser vi att ordalydelsen i skäl 53 (tolkning av begreppet bosättning) om en persons avsikt att bosätta sig i en viss medlemsstat är alltför vag. Begränsningen till ett odefinierat ”tillkännagivande” av avsikten lämnar ett alltför stort tolkningsutrymme och utvidgar därmed tillämpningsområdet för begreppet bosättning orimligt mycket. I praktiken kan detta leda till färre anmälningar än vad som skulle vara lämpligt med hänsyn till syftet med förordningen.

Uttalande från Kroatien

Republiken Kroatien uttrycker sitt fulla stöd för antagandet av förordningen om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden (*förordningen*)

Republiken Kroatien har kontinuerligt uttryckt sitt missnöje med att det i den kroatiska språkversionen av lagstiftningsförslagen används en särskild motsvarighet till den engelska termen *cyber* och dess avledningar i de kroatiska språkversionerna av rättsakterna¹. Efter intensiva samråd nåddes i maj 2023 ett samförstånd med rådets generalsekretariat i frågan, vilket skulle gälla för alla de nya rättsakter från rådet som direktoratet för lagstiftningskvalitet tar emot för juristlingvisternas slutgranskning från och med den 1 juni 2023, vad gäller rättsakter som ska antas av rådet.

Kroatien hade förväntat sig att detta samförstånd skulle avspeglas i den kroatiska språkversionen av den här förordningen med tanke på hur viktig förordningen är som en grundläggande rättsakt på området e-bevisning i straffrättsliga förfaranden, och därför som ett steg mot en harmonisering av respektive terminologi. Detta verkar tyvärr inte vara fallet, och den möjligheten har gått förlorad.

Republiken Kroatien välkomnar antagandet av denna rättsakt, som syftar till en anpassning av samarbetsmekanismerna kring bevisupptagning till den digitala tidsåldern, särskilt när de berörda uppgifterna lagras i tredjeländer.

Uttalande från Ungern

Ungern uttrycker sitt starka engagemang för kampen mot brottslighet och välkomnar ett effektivt instrument som främjar straffrätten och samtidigt är förenlig med skyddet av de grundläggande rättigheterna. Vi anser dock att varje hänvisning i förordningen till artikel 7 i EU-fördraget är oacceptabel, även i skälet. Hänvisningen till artikel 7 i EU-fördraget ingick inte i den allmänna riktlinje som rådet antog. Den har införts först på begäran av Europaparlamentet och vi anser att dess införande inverkar negativt på den nya åtgärdens effektivitet och även på de principer om ömsesidigt förtroende och ömsesidigt erkännande som den bygger på. Därför kan inte Ungern stödja antagandet av förordningen.

¹ I kroatisk lagstiftning används motsvarigheten *kibernetički*, i förordningen termen *kiber-*.

Uttalande från Polen

Sedan förhandlingarna inleddes har Polen fullt ut stött målen i paketet om elektroniska bevis, som till fullo införlivades i den allmänna riktlinje som rådet har antagit. De ändringar som antagits på Europaparlamentets initiativ undergräver emellertid helt de införda åtgärdernas effektivitet. Polen motsätter sig därför antagandet av förordningen om elektroniska bevis och direktivet om elektroniska bevis.

Genom de föreslagna vägransgrunderna för en order, som bygger på de politiska förfaranden som avses i artikel 7.1 i EU-fördraget, införs en betydande liberalisering av vägransgrunderna, vilket kommer att hindra det straffrättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna. Ett sådant förfarande förutsätter att rättstillämpare deltar i bedömningen av omständigheter som ligger långt utanför det straffrättsliga förfarandets tillämpningsområde och syfte. Utvecklingen av en mekanism som gör det möjligt för medlemsstaternas myndigheter att bedöma ett potentiellt allvarligt åsidosättande av en grundläggande rättighet inkräktar på ett omotiverat sätt på de befogenheter som Europeiska unionens råd har enligt fördragen.

Mot bakgrund av den slutliga framförhandlade strukturen för bestämmelserna i förordningen om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis och den nära kopplingen till direktivet om regler för att utse rättsliga ombud för insamling av bevis motsätter sig Polen antagandet av båda instrumenten i paketet om elektroniska bevis.

Uttalande från Finland

Finland är medvetet om att kriminaliteten förändras och att det blir allt viktigare att samarbeta över gränserna för att snabbt och effektivt inhämta elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden.

Under förhandlingarna har Finland konsekvent understrukt att det är nödvändigt att hitta rätt balans mellan effektiv brottsbekämpning och brottsutredning och skyddet av de grundläggande rättigheterna. Ur detta perspektiv är anmälningssförfarandet och dess tillämpningsområde samt vägransgrunderna av särskild betydelse. Även om texten har förbättrats under förhandlingarna, anser vi fortfarande att förfarandet är otillräckligt. Vi anser att en rättslig bedömning bör göras även av de behöriga myndigheterna i den verkställande staten när det gäller utlämnandeorder för de mest känsliga uppgifterna.

Dessutom beklagar Finland att vägransgrunderna inte inbegriper någon grund som gör det möjligt för en verkställande myndighet att vägra en utlämnandeorder för trafikuppgifter eller innehållsdata i fall då den verkställande statens lagstiftning begränsar användningen av en sådan åtgärd till vissa brott eller till brott med straff under en viss miniminivå.
